

Número 524 - 3 de març 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació cultural i general

la veu

de Benicarló

Mobilitzacions
per l'escola
pública

Conveni amb
el Ministeri per a
crear vivenda de
lloguer

Obres públiques

La variant a l'N-340
es farà després de
les eleccions de 2007

**UNIVERS FALLERO: La Veu de Benicarló
reprén la secció més fallera de totes**

Faran aflorar els habitatges buits

La manca d'habitatges de lloguer a Benicarló força l'Ajuntament a negociar amb el Ministeri de la Vivenda una nova fórmula perquè els propietaris facen aflorar al mercat nous habitatges, que fins ara, eren reticents a llogar.

L'administració aportarà tot un seguit de garanties als propietaris.

text REDACCIÓ

Benicarló propiciarà el lloguer d'habitatges a través de l'Empresa Pública de Lloguer. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha anunciat la reunió que mantindran representants d'aquesta entitat amb els APIs de la població i altres gestors el patrimoni immobiliari. L'objectiu és "engegar el programa d'habitatges en lloguer" i traure al mercat les cases que en aquests moments es troben tancades en la població. El primer edil ha explicat que a través de la EPA "el ministeri de l'Habitatge es converteix en avalista del lloguer del contracte", afavorint la receptivitat dels propietaris, que en moltes ocasions es neguen a llogar els seus habitatges per temor a quedar-se sense cobrar. El ministeri, a més d'assegurar el cobrament "garanteix que la casa quedarà en les mateixes condicions que quan es va llo-

gar". Aquest últim cas és un altre dels motius pel qual els propietaris es neguen a arrendar les seues propietats.

Escuder ha recordat que a Benicarló, existeix un mercat potencial compost sobretot per gent jove que cerca un habitatge per a independitzar-se. "Els propietaris, amb aquest sistema, podran traure rendiment a la inversió que van fer en el seu moment", recorda Escuder. D'altra banda, les cases no es deterioraran per l'escàs ús que es fa d'elles. Cal recordar que a Benicarló, l'habitatge en lloguer escasseja, pel temor dels propietaris de llogar els seus habitatges sense tenir les plenes garanties que cobraran el lloguer i per la desconfiança de trobar els seus habitatges en mal estat quan finalitze el contracte d'arrendament. En aquest sentit, el programa que ara s'engegarà vol traure a la llum el gran nombre d'habitatges que en aquests moments estan tancats i en desús en el centre de la població, abandonats pels seus pro-

pietaris al residir en l'àrea suburbana de la localitat.

SITUACIÓ DEL MERCAT DE LLOGUER

En 1950, la meitat dels habitatges el nostre país eren utilitzades en règim de lloguer. En 1981, aqueixa proporció havia descendit fins al 16% i en 2001, el parc d'habitatges de lloguer representava un més que minso 11% dels existents a l'estat espanyol. Però no només l'oferta és escassa, sinó que a més, el mercat de lloguer és molt car: arrendar un pis usat de 75 metres quadrats costava en 2000, segons el Consell

Un lloguer amb la garantia de l'Estat

ve de la pàgina anterior

Econòmic i Social, 359 euros, mentre que adquirir-lo (crèdit hipotecari a vint anys amb un interès anual del 4%) suposava unes quotes mensuals de 412 euros. És a dir, pagant una quota de només 54 euros més, al mes, l'habitatge es podia comprar. I avui la situació segueix igual, i fins i tot pitjor. No és una comparança del tot precisa, però és el càlcul que fa qui reflexiona sobre la possibilitat de llogar un pis i confronta aquesta opció amb la de comprar habitatge. "El crèdit em lliga molts anys i em suposa més risc, però al cap del temps, tindrà una casa en propietat, mentre que amb el lloguer, tot és pagar i pagar, per al final no tenir res", aquest és l'argument que condueix a milions de ciutadans cada any a comprar habitatge i descartar l'opció del lloguer.

En resum, ni l'usuari, amb les condicions actuals del mercat, vol convertir-se en inquilí ni el propietari d'habitatges desocupats vol posar-los en lloguer. Un escenari gens propici, evidentment, per al foment de l'habitatge en règim de lloguer. La pèrdua d'importància del mercat del lloguer no només s'ha produït en termes relatius, sinó també absoluts. A més, continua la institució en la seua anàlisi, en 2001 existien més habitatges buits que en lloguer (quasi el doble), pel que, en principi i sota condicions adequades, el mercat de lloguer podria augmentar considerablement.

En opinió dels experts del Banc d'Espanya, el que els propietaris dels habitatges buits preferisquen mantenir els immobles desocupats abans que arrendar-los "pot estar reflectint un mal funcionament del mercat de lloguers i una utilització poc adequada del parc d'habitatges". Per al CES, l'expansió del mercat del lloguer, de produir-se, "comportaria importants beneficis", com que "afavoriria la mobilitat laboral, el que redundaria en benefici de l'ocupació; ampliaria les opcions de

consum d'habitatges per a les famílies; permetria l'accés temporal a l'habitatge a un segment de la població que, d'altra manera, no podria gaudir d'ella i generaria noves alternatives d'inversió per als agents econòmics". A pesar de ser el nostre és el país europeu amb més habitatge edificat (té el major índex, nombre d'habitatges / nombre d'habitants), el problema de l'accés a l'habitatge és superior al d'altres països.

Així, el preu de l'habitatge en el nostre país va créixer un 17% en 2003, la qual cosa ens col·loca com el tercer en el que més van pujar els preus de l'habitatge dins del grup de països industrials i el primer en la Unió Europea. Aquest increment del preu de l'habitatge contrasta amb les dades de països com França (creixement proper al 12%), Itàlia (10%) i Regne Unit (prop del 8%). I la tendència no és nova: Espanya és, juntament amb Irlanda, el país en el qual més han crescut els preus de l'habitatge entre 1997 i 2004 (a

Irlanda un 174% i a Espanya un 133%).

POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE LLOGUER

Les polítiques que en matèria d'habitatge que porten a terme les administracions públiques espanyoles des de fa dècades no promouen, precisament, el lloguer. A diferència del que ocorre en la majoria dels països de la UE, en el nostre, el lloguer d'un pis manca d'incentius fiscals. Mentre que qui adquireix un habitatge gaudeix de deduccions fiscals d'entre un 15% i un 25%, aquesta possibilitat no es contempla per als lloguers, exceptuant País Basc, Andalusia, Illes Balears, Catalunya, Madrid, Navarra, País Valencià i Galícia. D'altra banda, el nostre país se situa a la cua de la UE en el nombre d'habitatges de lloguer social, o el que és el mateix, amb ajudes públiques per a abaratir la quota a pagar. Només el 2% del total del parc d'habitatges s'engloba a Espanya dins d'aquesta categoria, enfront de la mitjana del 18% de la UE. Aquest reduït percentatge d'habitatge de lloguer social és insuficient per a atendre la demanda dels col·lectius amb majors dificultats per a accedir a l'habitatge: joves, aturats, immigrants, llars amb escassos recursos, famílies monoparentals. Això fa que es vegem obligats a endeutar-se i, fins i tot, en alguns casos, a adquirir habitatges en deficient estat de conservació.

La protecció jurídica i legal per als propietaris de l'habitatge en lloguer és una de les principals tasques a abordar per part de les diferents administracions. Malgrat que, hi ha una gran demanda d'habitatge en lloguer, els propietaris d'immobles amb possibilitat de ser llogats es mostren reticents i els mantenen fora del mercat, per a evitar problemes com impagaments o retards en el cobrament de la renda, destrosses en l'habitatge, etc. que resulten lents i complicats de resoldre en els tribunals. Caldrà veure si aquesta iniciativa serveix de punt d'inflexió.

Sevilla es compromet amb Escuder

Jordi Sevilla, Ministre d'Administracions Públiques, s'ha compromès a donar suport els projectes que Benicarló ha presentat davant diversos ministeris. La prioritat i "la meua obsessió personal com diputat" és que la variant de la N340 al seu pas per la ciutat es realitze "com més prompte millor", com va reflectir en el llibre d'honor de l'ajuntament abans de signar en ell. D'altra banda, s'ha referit a la canalització del Barranquet, que aquesta setmana es va anunciar que realitzaria la CHJ. En el cas de la costa nord, Sevilla va reconèixer que la regeneració d'aquest tram del litoral, un dels més degradats de la costa llevantina, serà complicada. L'actuació passa per la intervenció del Ministeri de Medi ambient "que ha de regenerar la costa", mentre que el consistori "té a veure què fa amb el que queda d'aqueix espai". En qualsevol

cas, va assegurar, "la solució deu ser respectuosa amb la llei i el medi ambient".

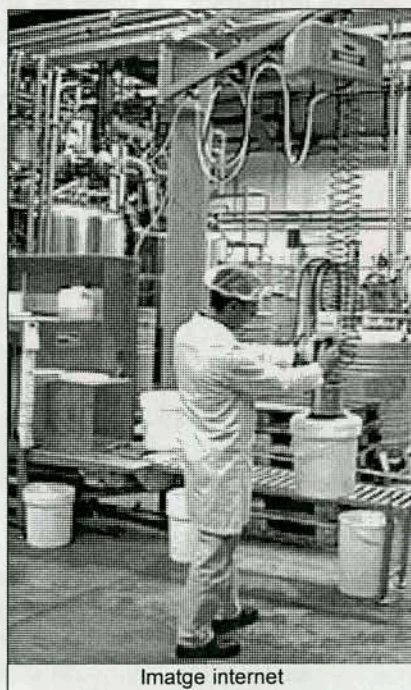
Sevilla va incidir en diverses ocasions en el treball que l'actual alcalde, el socialista Enric Escuder, està desenvolupant en el municipi. "S'estan fent moltes coses que seran un punt d'inflexió en el municipi", va afirmar. En aquest sentit, es va mostrar disposat a traure avant "tot el que siga competència del govern

central". El Ministre feia aquestes declaracions en el marc de la visita institucional que ahir va realitzar a l'ajuntament de Benicarló, on va departir amb els regidors dels tres grups polítics que tenen representació municipal. Sevilla era rebut en el Saló Noble de l'ajuntament, on va mantenir una breu trobada amb els regidors. A continuació, va visitar en el Saló de Plens una exposició dels plànols de diferents projectes que el consistori té en marxa i que requereixen de la intervenció de diferents ministeris. La intenció era, va afirmar Enric Escuder, alcalde de Benicarló, "presentar-li els diferents projectes que tenim en marxa i recaptar la seua ajuda com intermediari davant diferents ministeris". Així, el primer edil li va explicar les intencions del consistori usant com referència els plànols exposats.

IFF farà un nou dipòsit per als pluvials

text NATÀLIA SANZ

L'empresa IFF, emplaçada a Benicarló i dedicada a la fabricació de productes químics, ha presentat una proposta a l'ajuntament per a remodelar les seues instal·lacions i evitar així els abocaments a la xarxa de clavegueram públic. L'empresa substituirà la bassa que té en l'actualitat, amb capacitat per a un milió de litres, per una altra que pot albergar fins a sis milions de litres. Aquest canvi permetrà a l'empresa que tots els residus siguen tractats per la pròpia depuradora de la planta abans de ser abocats a la xarxa de clavegueram públic. L'ajuntament signarà un conveni a dos anys amb l'empresa. Després

Imatge internet

d'aquest temps, tornarà a revisar els paràmetres dels abocaments de IFF. Sergi Pitarch, regidor de Medi Ambient, ha mostrat la seua satisfacció per aquest acord i perquè "les negociacions han arribat a bon port". Cal recordar que aquesta empresa ha estat efectuant abocaments a la xarxa de clavegueram municipal, amb el consentiment del consistori.

L'evacuació de les aigües de IFF s'ha fet directament al clavegueram públic perquè, segons va explicar Pitarch, després de demanar permís al consistori i no rebre resposta, l'empresa va optar per aquesta solució. La xarxa de clavegueram públic travessa tota la localitat, pel que els abocaments han estat sent suportats pels veïns durant aquests anys.

Polèmic vial Benicarló-Peníscola

text J.MAURA

El portaveu socialista en l'Ajuntament de Peníscola, Jordi Sanmartín, va denunciar que en els pressupostos de 2006 aprovats en el Ple del passat divendres, que va ser impugnats per aquesta formació i la del Bloc, "no existeix una partida per a pagar les expropiacions de terrenys d'affectats pel vial entre Benicarló i Peníscola que encara no han estat expropiats i que correspon tramitar a l'Ajuntament".

Per la seva banda l'edil del Bloc, Isabel Guzmán, va qüestionar que es trien els mesos anteriors a l'estiu per a començar les obres "perquè són els pitjors per a fer obres perquè afecten als dies de descans dels turistes per molt que s'intenti minimitzar els efectes de les obres". A més ambdós edils van assenyalar que "en els mesos

d'estiu a Peníscola es paralitzen totes les obres", encara que ja han informat que s'executarà a l'estiu la segona fase de la sèquia Sangonera. "L'ajuntament ha de donar exemple cap a tots aquells que es veuran afectats per aquesta paralització", va abundar Sanmartín.

"Que començon"

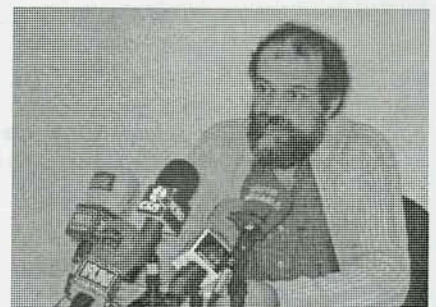
De diferent manera veu l'inici de les obres l'alcalde de la localitat, Andrés Martínez, que va assegurar que "l'important és que les obres comencen". L'alcalde va qualificar les obres de "molt necessàries" per a Peníscola, per on passen anualment un milió de turistes. La Conselleria d'Infraestructures i Transport va adjudicar la passada setmana a la UTE formada per les empreses Cobra i Sedesa les obres de construcció del vial de connexió entre Peníscola i Benicarló.

L'Stepv es va mobilitzar

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STEPV) dels Ports i el Maestrat va animar als seus més de 300 associats a mobilitzar-se i participar en els actes per una escola pública, valenciana, democràtica, laica i de qualitat que van tindre lloc dimecres a la Plaça dels Aules de Castelló. L'STEPV és l'únic sindicat que promou al costat de formacions polítiques, educatives i socials aquests actes en un sector en el qual són el sindicat majoritari. "És il·lògic que en un govern d'esquerres ens tinguem que mobilitzar per a defensar allò públic", va declarar Àlvar Anyó, representant del STEPV a Benicarló.

L'acte de Castelló va ser la continuació del celebrat el passat 14 de desembre a Castelló, València i Benicarló "que va tenir una bona acollida en els carrers i centres educatius i vam pensar que és necessari seguir reivindicant l'escola pública davant la tramitació d'una nova llei que pot beneficiar a l'escola concertada en detriment de la pública", va afegir Anyó.

En l'acte de Castelló va intervenir la catedràtica de la UJI Consol Aguilar, Joan Traver i Hermini Segarra, Isabel Soriano, presidenta de la FAPA-Penyagolosa, Paco Tendero del PCPE i Xavier Pallarés de la CEPC, a més de dolçainers, tabaletes, xanquets i grups d'animació.

Gas Natural accedeix al canvi de traçat per camins públics

Les canalitzacions del gaseoducte La Jana-Benicarló passaran per camins públics. L'empresa Gas Natural, promotora del projecte, ha acceptat les condicions del consistori benicarló i farà discórrer les canalitzacions per terrenys propietat del consistori i no per finques particulars com estava previst en el projecte. Joan Manel Ferrer, regidor d'Agricultura de Benicarló, ha manifestat la seua satisfacció per aquesta decisió, a la qual s'ha arribat "després de moltes negociacions amb l'empresa". Així, el 15 de febrer, el consistori va rebre un escrit de Gas Natural "en el qual s'accepta la petició feta per l'equip de govern en referència al pas per camins municipals de les conduccions", va anunciar Ferrer. L'edil ha explicat que, en el mateix

escrit, l'empresa sol·licita la corresponent llicència d'obres per a iniciar els treballs de canalització. Ferrer ha remarcat aquest aspecte i ha reiterat les seues acusacions de "mentiders" als membres de l'oposició, que diu han estés la falsa remor que el consistori ja havia concedit la llicència d'obres sense que Gas Natural haguera atés les reclamacions dels agricultors. D'altra banda, ha lamentat de nou que els populars "hagen fet seu" l'assoliment d'aquestes negociacions, que permetran que més de 200 agricultors no veguen minvades les seues propietats agrícoles pel pas de les conduccions de Gas Natural, com en un primer moment es va témer, a la vista del projecte que van presentar en el consistori.

Proves d'accés als cicles formatius

Fins al 7 d'abril de 2006 s'ha obert el període de preinscripció per a la realització de les proves d'accés al cicles formatius de grau mitjà i grau superior.

CONDICIONS DE PRESENTACIÓ

Tota aquella persona que no reunisca els requisits acadèmics d'accés directe a un cicle formatiu, podrà concórrer a les proves d'accés sempre que complisca les condicions següents:

- Tindre, com a mínim 17 anys o complir-los durant l'any 2006, per al cicles de grau mitjà.

- Tindre 20 anys d'edat o complir-los durant l'any 2006, per als cicles de grau superior.

- Si acredita haver superat un cicle de grau mitjà i es desistja accedir a un cicle de grau superior de la mateixa família professional, bastarà només tenir 18 anys o

complir-los, també, l'any 2006.

SOL·LICITUDS

1.- Les instàncies es presentaran en el centre docent en què es sol·licite, en primera opció, l'admissió per cursar el cicle formatiu que es desitja.

2.- Termini: 7 d'abril de 2006

LLOC REALITZACIÓ PROVA

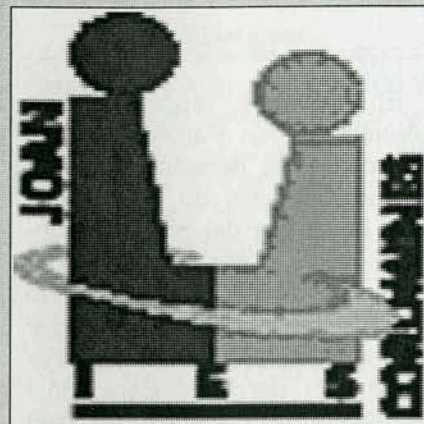
Les proves d'accés als cicles es realitzaran en els Instituts que determinen les corresponents Direccions Territorials de Cultura, Educació i Esport

DESENVOLUPAMENT DE LES PROVES

Les proves es realitzaran el mateix dia i mateixa hora, d'acord en el calendari següent:

Dia: 20 de maig de 2006

Hora: 9h 30m.

Més informació de cadascun dels cicles:

http://www.cult.gva.es/dgoiepl/Ciclos_Formativos/FPEspecifica/interval/Default.htm

Fitxa de subscripció

NOM

COGNOMS

DOMICILI

POBLACIÓ

CP

TEL.

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de: 71,25 Eu. (50 números, anual, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 23,20 Eu. anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per **71,25 Eu.** (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura:

,

d

de 2000

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA

ADREÇA

POBLACIÓ

CP

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de Compte:

Entitat

Sucursal

Control

Compte número

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a **La Veu de Benicarló**.

Signatura:

Benicarló,

de

de 200_

Avui: la porta barraqueta valenciana (1)

Immersos com estem de ple en la frenètica activitat fallera benicarlanda, el Comitè d'Experts de **La Veu** (CELV) ha tornat a la ingent tasca de continuar amb la redacció d'aquest humil i breu opuscle que tan necessari resulta encara per al món de la nostra festa.

Centrarem avui les directrius a seguir en les emblemàtiques portes barraqueta valenciana que guarneixen ben bellament en ocasions les façanes dels domicilis de falleres majors majors i infantils i fins i tot altres càrrecs així com edificis singulars relacionats amb l'univers de la festa.

Resulta fàcil apreciar una certa incoherència pel que fa a models, mides, materials, etc. I és per això que cal assentar unes bases clares, concises i -molt important-legals sobre els aspectes que a continuació s'enumeren i que posteriorment passaran a ser desenvolupats amb el màxim detall.

1. Quins càrrecs fallers cal que posen porta barraqueta a la façana de casa seua. Quins no és necessari. En quins casos resulta indamissible.

2. Edificis singulars que cal redecorar amb façanes barraqueta. Possibilitats de futur. Impacte visual faller del nou teatre auditori.

3. Elements estètics: imprescindibles, recomanables i impropis.

4. Materials i potencial reciclatge.

5. Normes de seguretat. Legislació vigent.

6. Dimensions.

7. Retolació. Tipus de lletra. Codificació de llegendes.

8. Llengua o llengües.

9. Comercialització i difusió com a símbol benicarlando.

10. Altres.

1. Òbviament, tant el domicili de la fallera major major i com de la fallera major infantil han de comptar per obligació amb una porta barraqueta valenciana. Si la família té els possibles necessaris, la pot adquirir pel seu compte, però en el cas -que tot podria passar- que l'economia dels progenitors se n'haguera de quedar ressentida per aquesta despesa, hauria de ser la comissió de la falla qui se'n fera càrrec del dispendi. Insistim que en aquests dos casos és imprescindible que es plante la porta barraqueta. Si el domicili de la fallera està ubicat en una comunitat de veïns i algun desaprensiu s'hi oposa alegant motius de consciència, primer se l'ha de tractar de fer entrar en raó tot fent-li veure -encara que siga amb un detall insignificant (una insígnia, un braç de gitano, un plat d'arròs de les paelles populars, un cd amb cançons del Titi...)- com és d'important que hom sàpiga qui viu allà. Si després del detall hi

insisteix se li promet que se l'invitarà a sopar al casal qualsevol nit de la setmana gran. Però si encara continua l'obcecació de l'insurgent cal recórrer a l'infalible remei de preguntar-li amb expressió iracunda i carregada de raó: "però, a vore, que tu no eres benicarlando o què?" En sentir un argument tan irrefutable l'energumen no tindrà més remei que claudicar. Si l'inconstitucional veï persisteix en la seua posició sempre hi ha la possibilitat de plantificar la porta barraqueta al domicili d'algun parent (preferiblement consanguini per part de mare de primer grau) que no tinga problemes amb cap intransigent habitant de la seua escala. El que no es pot consentir, en fi, és que la fallera major major o la fallera major infantil no tinga una referència ben visible d'una manera manifesta als ulls de tots els ciutadans, un lloc des d'on sortir el dia de la presentació, una casa destí de les despertades, un edifici per davant del qual els benicarlandos de bé quan passen diguen emocionats: "mira, tu, ací viu una fallera!"

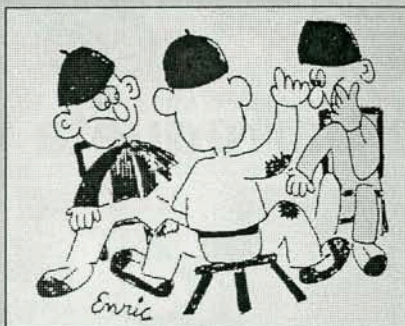
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Els tafaners ens hem de queixar del nostre gremi. Tenim un tafaner que aquesta setmana no ha vingut a debatre el que traïem a la nostra col·laboració habitual, i no ens que ens moleste, però el que ha fet no és de rebut. No senyor. Ens van comentar que tenia una altre compromís més important, nosaltres com ja el coneixem vam pensar, una altra excusa, assegut davant la caixa tonta veient "lo cartanyà", però ..., ens vam errar de totes, totes. Un altre tafaner ens va vindre amb la notícia, se n'havia anat a veure el carnaval del poble veí. Us imagineu, un tafaner benicarlondo al carnaval de Vinaròs, com si d'una falla es tractés? Glaçats ens vam quedar. Encara no ens hem recuperat de l'ensurt.

No en tornarem a parlar, però de falles, sí. No podem més que patir al veure que cada vegada estem més prop del macro concert de falles i que pot passar ... el que pot passar: que ens deixen plantats, altra vegada el "Melendi" eixe. Segons sembla la venda anticipada no acaba de rutllar. S'entén, com a Peníscola va fer l'espantà, deixant amb el cul a l'aire a tot el que havia pagat, ací, la gent, amb bon criteri i seny, diu que no se'n refia i que les entrades les comprarà el mateix dia a la taquilla. Amb personal d'aquest tipus reservarà sa tia.

Sabem de bona tinta que aquesta setmana s'han constituït dos associacions més a la ciutat. Una cívica, "Collet", contra el

PGOU (a la marxa que portem li estan sortint més detractors al PGOU benicarlondo que al PP durant el temps que ens va governar), i, l'altra, política, Esquerra Republicana de País Valencià. Això sí, no sabem si també és contrària al PGOU. A partir d'ara el govern a patir. Tots els hi volen restar ... vots, uns mitjançant l'amenaça de la mobilització ciutadana, els altres explotant les seues mancances. La resposta, d'ací a un any.

El regidor Marzal s'ha convertit en el defensor de les penyes. Protesta al Ple perquè diu que no els van voler deixar ficar una pantalla gegant i veure un partit de futbol sala a l'annex cobert del pavelló polisportiu. A l'altra banda estava el semi-descobert, que els hi oferien, però no els va parèixer bé. Feia fred? Com sempre, va pensar molt en la resta d'associacions que allí havien d'entrenar. Els xiquets i xiquetes no és poden comparar amb el tot poderós i important ...

Vam escoltar tota mena de frases. A quina més ... important. Més emocionant. Més emotiva. Més ... fallera. Una veu en off, servia de teló de fons i acompanyament a l'acte de l'exaltació fallera d'aquest cap de setmana a

l'auditori. Amb tot el rebombori i parafernàlia, típics de les presentacions falleres escoltaven frases com aquesta: "hi ha res més important que una falla al carrer?". **La Veu** ens va demanar si podíem enviar algú per comprovar si el reglament proposat l'any passat en la secció "l'univers faller" era seguit com a manual d'estil faller. I a fe que ho vam poder constatar, ni Carranza en els seus articles (que per cert, algú sap per on para aquest senyor que explicava com ningú les rodes de premsa dels partits polítics?), podia haver-lo definit millor: l'havien après i aplicat en tota regla. Ara només falta veure si la resta de falles seguirà el mateix camí. Nosaltres, com ja vam dir l'any passat, pensem que haurien d'editar en un llibret el manual i regalar-lo a la JCF per que ho passes als seus associats. Encoratgem a tots en aquest esperit faller i, si cal fer ampliacions, fer-lo com un col·leccionable. La idea està enlaire.

Per cert, algú de l'equip de govern (o de l'oposició, tant se val), podia explicar-li al ministre Sevilla, al qual van tornar a portar de passeig per aquestes contrades, que ací de "barranqueta", no en tenim cap. Dues vegades, fotén la pota amb el nom de marres. Que ací només tenim "el Barranquet". Sí, el Barranquet és el que han d'apanyar. A veure si amb tant de despiste, al final, els diners "se van pa la barranquilla" o per a la presó d'Albocàsser, que va prometre que ... no es faria. Parlar per no callar!

Breu

L'Ajuntament de Benicarló ha obert diversos concursos per a urbanitzar l'Avinguda Corts Valencianes, que es convertirà en el principal accés pel sud del nucli urbà per dos milions d'euros, la il·luminació de la zona nord de la N-340 amb Vinaròs (144.754 euros) per a millorar la seguretat del vial i el concurs per a la gestió de la neteja viària, transport i eliminació de residus sòlids urbans per 1,3 milions d'euros. El consistori abordarà tan aviat reculla propostes econòmiques la remodelació i millora de les infraestructures de la degradada Mar Xica d'acord amb el projecte redactat per l'oficina tècnica municipal.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

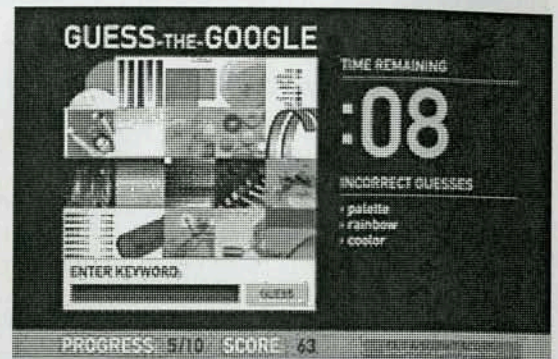
Com fàcilment heu pogut observar, la palmera amb dos ulls està a la **plaça del mercat vell**. Si mai vos heu fixat, encara sou a temps.

El dia 3 de maig de 1937, es van reunir a Benicarló dos polítics.

Sabries dir quina parella era?

- A - Francisco Franco - Santiago Carrillo.
- B - Francisco Largo Caballero - Lluís Companys.
- C - Jaime Mundo - Eduardo Zaplana.
- D - Manuel Hazaña - Juan Negrín.

Filant la xarxa

<http://grant.robinson.name/projects/guess-the-google/>

Açò us pot semblar sorprenent, el lloc electrònic que us proposo avui és una web per jugar amb el Google. El que ens proposa el creador d'aquesta web és endevinar una paraula clau determinada a partir d'un mosaic d'imatges. Aquest puzzle resulta que ha estat construït a partir del resultat de la cerca en Google de la paraula que cal endevinar. La web és en anglès, o siga que també us pot servir per practicar idiomes.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

fes-nos arribar les teues notes, cartes o comunicats a:

laveubenicarlo@terra.es

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Compra o lloguer?

Així, intentant parafrasejar Shakespeare (i sense voler comparar), podríem començar amb un problema que, amb l'arribada de més nous nous, s'ha anat agreujant: els habitatges de lloguer.

La iniciativa que vol engegar l'ajuntament de la nostra ciutat, amb l'ajuda del Ministeri d'Habitatge, podria pal·liar la demanda creixent d'aquests habitatges. L'increment d'edificis de nova construcció ha fet que molta gent s'haja decidit a invertir en el "totxo" els seus diners, per la qual cosa, el parc d'aquests habitatges sense utilitzar, nous, i no tant nous, que tenim en l'aire a Benicarló és cada vegada més gran.

Passejant per la nostra ciutat, i alçant una mica la vista, podem veure, per la majoria de carrers, la gran quantitat d'immobles que es troben tancats, tant de nova construcció com les

524

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

anomenades, cases antigues.

Com dèiem abans, el fet que molta gent estiga utilitzant la compra d'habitatge com sistema d'estalvi, futur, ha fet que aquest s'incrementés de manera desmesurada, però no ha tingut la seua correlació amb els seu aflorament per al lloguer. Molta gent considera més rendible tenir-lo tancat, i ple de pols, que ficar-lo a llogar. Els llogaters morosos, el mal ús que de vegades se'n fa d'ells i la manca d'incentius fiscals per part de l'administració, ha fet que cada vegada hi haja menys oferta d'aquests habitatges.

La iniciativa podria ser bona si l'ajuntament i el Ministeri fa bé els seus deures, però

sobretot, si aquesta va acompanyada d'incentius fiscals. Cas contrari l'habitatge de primera mà sempre serà més atractiu.

CARXOFA: la llet de pot serà molt bona, però la bona llet, és la llet de la mare. Una carxofa ben torrada per a la matrona que porta la campanya de lactància i per a totes les mares assistents, encara que les mares, segons diuen, hauran d'esperar acabar de donar de mamar per a menjar-se-la. (Pot ser la incompatibilitat entre carxofa i donar de mamar siga una mentida. Merche ens ho aclarirà).

PANISSOLA: per a l'alcalde per permetre tallar els carrers del poble a qualsevol hora i en qualsevol lloc. No hi ha dret! L'altre dia el Joan XXIII tallat, i el Camí de la Mar, tallat. Per on tires? Joan XXIII en direcció prohibida. El carrer Olivella tallat quasi tot el dia, tota la setmana. És que no hi ha dret. I així la tira. Sr. alcalde, a este poble només tenen drets les obres, sembla que siga del PP: Rajola i vamos a forrarnos?

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/
XAVIER BURRIE
LLUCH, RAMON
TOLITO, JORDI
ROBESPIERRE
Fotografies/ M
GREGORI

La variant per a després de les eleccions

text JORDI MAURA

Els alcaldes de Benicarló i Vinaròs, Enric Escuder i Javier Balada van sortir dimarts satisfets de la reunió que van mantenir a Madrid amb el secretari d'Estat de Foment, Víctor Morlán. En la trobada, en el qual també van participar el subdelegat del Govern a Castelló, Juan María Calles i el senador per Castelló, Juan Bautista Cardona, els presents van constatar la complexitat d'accelerar el procediment previst per al desviament de la perillosa carretera N-340 al seu pas per la nostra comarca.

Morlán va traslladar a les autoritats del Maestrat que en el mes de gener es va encarregar l'Estudi d'Impacte Ambiental del traçat i que en dos mesos aproximadament es licitarà la redacció del projecte definitiu. Segons van assegurar les autoritats de Foment "paral·lelament es consignarà en els pressupostos de 2007 la partida necessària perquè es puguin licitar en 2007 i les obres puguin començar dins del segon semestre de 2007", va explicar Escuder.

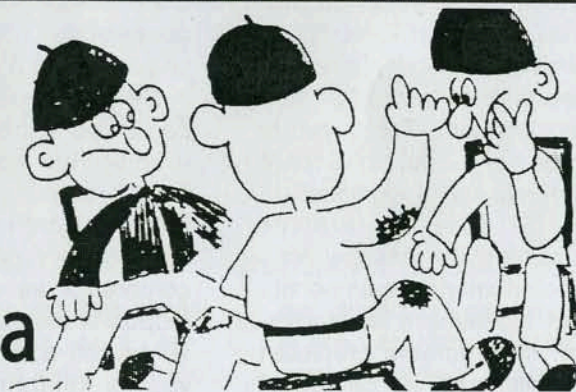
D'aquesta manera es retardaria el termini inicialment previst per alguns càrrecs socialistes a Castelló que van situar a principis de 2007 l'inici de les obres. Però la legalitat i el procediment administratiu són molt sofrits. El secretari d'Estat de Foment els hauria recordat a les autoritats que per molt que la carretera sigui d'extrema perillositat, "la redacció del projecte trigarà vuit o nou mesos i que els terminis administratius i les fases no es poden trencar", va agregar Escuder. "És un projecte molt complex" va remarcar Balada, que creu que "podrem parlar d'obra acabada en 2008". Però tan Javier Balada, alcalde de Vinaròs com Enric Escuder, van sortir satisfets de la reunió

en la seu de Foment ja que "el que interessava que és l'adjudicació de la redacció i el compromís de finançament de l'obra han quedat garantides i amb això ens donem per satisfets". Javier Balada va reivindicar el paper dels equips de govern de Vinaròs i de Benicarló que, en dos anys "hem aconseguit el que uns altres en un munt d'anys no van fer. Això diu prou de qui treballa seriosament pels ciutadans". Finalment va afegir que "en definitiva els beneficiats seran els ajuntaments i els ciutadans com va ocórrer recentment amb la posada en servei de l'enllaç de Peníscola". Finalment l'ajuntament de Benicarló va aprofitar la visita per a presentar en el Consell Superior d'Esports el projecte d'adaptació a gespa artificial del seu camp municipal de futbol, valorat entre 480.000 i 600.000 euros. Una comissió mixta entre el CSD i la Federació de Fútbol decidiran si aquest òrgan col·labora en els costos d'aquesta infraestructura i la pràctica d'aquest esport que nombrosos clubs de totes les edats practiquen a Benicarló.

La Veu

parla clar
d'allò que t'importa

ERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
NATALIA SANZ, CARLES
PARÍS, JOSEP V. TAUS,
MAURA, G. SEGARRA,
RRE I EL SAMARUC
ATALIA SANZ, JAVI PAU,
ORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Neutralitat tecnològica : progrés o benefici?

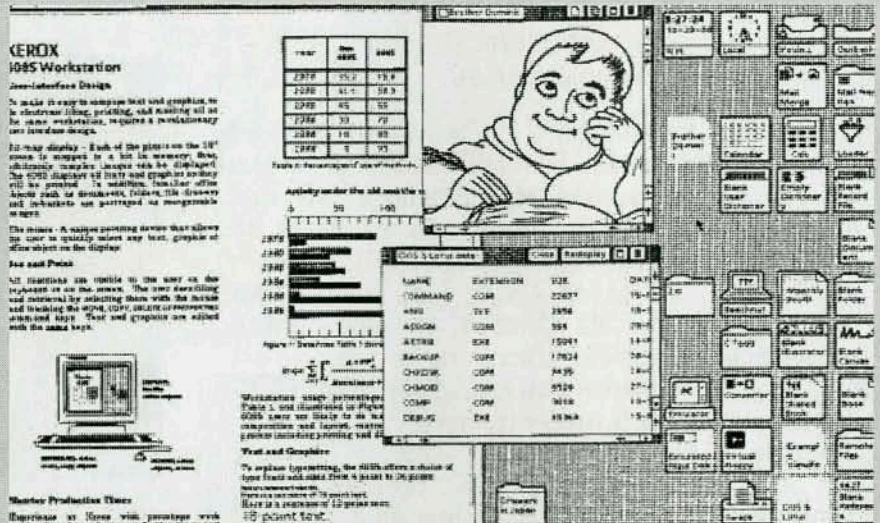
text JOSEP V. TAUS

En la indústria de les noves tecnologies, el ram del software propietari reclama "neutralitat tecnològica" als nostres governs. En què fonamenta aquesta demanda?

Per defensar la "neutralitat tecnològica", és a dir, que els poders públics s'inhibisquen en l'elecció i foment d'un tipus de software, la Iniciativa per l'Elecció de Software, ISC, es basa en que "la innovació del software és una força impulsora per al progrés econòmic, social i tecnològic".

Anem a pams. Primer de tot, hauríem de posar-nos d'acord en què significa innovació i què ha de rebre eixa consideració. Potser estarem d'acord en que dissenyar un sistema d'interacció home-màquina basat en elements gràfics (finestres, botons, icones, ...) és innovar. També en que definir un protocol d'intercanvi d'informació entre sistemes informàtics com el model obert OSI d'ISO va ser una innovació amb enorme repercussió en el progrés de la informàtica. Però no està tan clar que "inventar" el doble clic per obrir una aplicació -per molt protegit que estiga "l'invent" per una patent industrial-siga innovar en el sentit de progrés que li dona la ISC.

Innovar és un concepte massa difús sobre el que construir una afirmació tan contundent com la proposada per la coalició. Encara més imprecís és el significat de progrés. Si acceptem progrés com sinònim de millora, ens queda determinar en quin sentit i per a qui. No sempre les innovacions en un programa propietari són una millora per als clients del producte. Hem vist -i patit- com les "innovacions" incorporades a cada nova versió d'alguns formats propietaris d'emmagatzement d'informació molt este-

Els anys 70 Xerox crea l'entorn d'usuari basat en finestres, icones menús i punter

sos han servit bàsicament per col·locar l'empresa propietària en una posició dominant en el mercat i per mantindre el client captiu. Sostindre que aquest tipus d'innovacions són positives per al progrés de la societat és ben difícil... a no ser que s'estiga parlant a la societat anònima propietària del format. Les innovacions en software propietari, si l'empresa funciona correctament, responen a criteris empresarials i, per tant, sempre el seu primer objectiu és satisfer les exigències dels propietaris del software. Així doncs, per elevar l'axioma de la ISC a la categoria de tautologia s'ha de condicionar a que les innovacions responguen als objectius, necessitats i prioritats de la societat.

De tota manera, qüestionar la bondat de la indústria del software propietari no ens ha de fer creure que les innovacions en software lliure són sempre beneficioses. Les novetats que s'incorporen a les aplicacions lliures responen als objectius dels seus autors individualment o col·lectiva. La diferència respecte el model propietari està en que almenys en els grans projectes, com que hi participa un gran nombre de desenvolupadors, amb major freqüència les millores

responen a demandes del gran públic i, per tant, són de profit per al conjunt de la societat. A més, aquestes innovacions no acostumen a repercutir negativament en les prestacions del projecte ja que els desenvolupaments lliures no estan en disposició d'escampar-se per la força sinó per la qualitat. En l'entorn d'absoluta igualtat que planteja el model lliure per al desenvolupament és virtualment impossible que programes de baixa qualitat barren el pas a alternatives considerades millors per la majoria. Podem trobar-nos amb programes lliures que no s'ajusten als nostres interessos però, en eixe cas i a diferència del que ocorre amb el software propietari, sempre ens queda l'opció d'adaptar-lo a les nostres necessitats.

Així doncs, si, com assegura la ISC, la innovació és progrés i el que es busca és progrés social, no es pot deixar fora de joc el software lliure. Tanmateix, no tinc moltes esperances en que la coalició estiga d'acord. Vorem què més té a dir.

(c) 2006 Josep V Taus
(jvtaus@salvemlatossa.org)

S'autoritza la còpia i distribució d'aquest document complet per qualsevol mitjà si es fa de forma literal, es manté aquesta nota i s'indica l'autor.

El PP prefereix comprar

text J.MAURA

El Partit Popular de Benicarló va explicitar dimarts el seu rebuig a la decisió de l'equip de govern -PSOE-Bloc- de llogar durant 25 anys uns baixos de 887 metres quadrats en els carrers Doctor Coll i Doctor Fleming para traslladar la seu de la Policia Local, arxius i biblioteca. El diputat i exalcalde Jaime Mundo va assegurar que aquesta decisió "hipotecarà a futurs governs". El contracte subscrit obliga a l'ajuntament a indemnitzar amb 425.000 euros -que és el cost de la remodelació de l'edifici que assumeix el propietari- en el cas que el pròxim any optessin per abandonar-lo. A més abonarà 5,90 euros per metre quadrat, el que suposa prop de 62.000 euros, segons va denunciar el portaveu del PP, Marcelino Domingo.

Mundo va apostar per l'adquisi-

ció d'un local propi a través d'un crèdit hipotecari "pagant una quantitat mensual durant 25 anys que tan sols superaria en 500.000 euros més el lloguer i amb la diferència de tenir un edifici en propietat i de 1.310 metres quadrats de superfície", que és el que sempre va defensar el PP durant

els seus anys de govern.

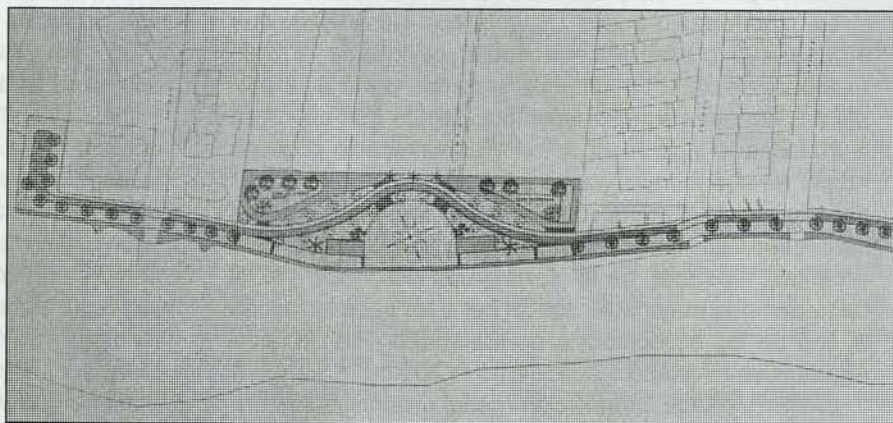
La premura en el trasllat ha vingut obligada per la il·legalitat o no subjecció a la normativa de les actuals instal·lacions que ocupa la Policia municipal en els baixos de la casa de la baronessa, actual Consistori municipal.

"El litoral s'haurà d'adaptar a les lleis"

text J.MAURA

Les autoritats de Benicarló es van reunir dimecres amb els propietaris afectats pel passeig marítim sud i el responsable de Costes a Castelló, Francisco Montoya per a tractar de desbloquejar definitivament el projecte litoral amb Peníscola.

La unitat de Costes a Castelló coordina a més amb els serveis tècnics municipals l'encaix del concert previ del seu futur PGOU amb el Pla d'Acció Territorial que potencia el Consell. "Estem redactant la regeneració de la zona nord i paral·lelament ens està variant la normativa", va remarcar Escuder. "Per aquest motiu es busca la seua adaptació perquè no tinguem problemes en uns mesos", va afegir.

L'alcalde es va mostrar confiat en que l'esperada obra amb Peníscola es pugui licitar durant el present any sense esperar a altres pressupostos. "Ens han dit que en vuit mesos el procés estaria fet", va explicar. A més va afegir que s'han realitzat grans avanços per a resoldre diferents problemes plantejats

per particions i causats també per la zona marítim-terrestre. "En una setmana tindrem el projecte definitiu, el que suposarà una obertura real de Benicarló cap a la mar". Les obres, valorades en 4,2 milions d'euros, contenen informes tècnics del Ministeri favorables.

Per una nova cultura del territori

El model d'urbanisme valencià actual segueix una sèrie de principis: la vocació del territori, excepte les zones protegides, és ser urbanitzat, el nostre objectiu és ser una societat residencial de qualitat on els camps de golf, ports esportius o parcs temàtics són elements claus. Els grans grups promotors privats dirigeixen, de fet, l'urbanisme, més que els Plans Generals (PGOU) o altres normatives d'ordenació del territori que, sovint, venen a legalitzar allò fet fora de la llei.

Segons Josep Sorribes -professor d'Economia Regional de la Universitat de València, aquest model urbanístic està canviant el model econòmic valencià. De ser un país exportador de bens manufacturats, es passarà a una economia on la construcció residencial i els serveis seran els elements principals. Aquest nou model té, segons Sorribes, algunes avantatges: genera molta ocupació i taxes de creixement raonables. Però té riscos com l'ajustament bruscat de la bombolla immobiliària i renúncies: un model residencial no és compatible amb una societat tecnològicament avançada i ocupacions molt qualificades. I aquest model també té costos com les xarxes de serveis, abastament i depuració d'aigües, gestió de residus, pèrdua d'espais naturals, costos socials...

Darrerament, han hagut moltes crítiques, parcials o globals, a l'urbanisme valencià actual tal com vam tractar als dos articles anteriors. El que pretenem en aquest és exposar les diverses alternatives al model actual presentades pels partits polítics o pels col·lectius ciutadans.

La plataforma Abusos Urbanísticos No (AUN), que organitzà la presentació de 15000 queixes a la Unió Europea, demana un urbanisme on els drets dels propietaris de terres siguin respectats. També que el procés d'urbanització sigui realitzat per l'administració pública i no per un agent urbanitzador privat. AUN és un col·lectiu de xicotets propietaris que defensa, legítimament, els seus interessos particulars. No es critica el creixement urbanístic exagerat, de fet certs grups integrants d'AUN demanen una major edificabilitat per a les seues terres; és el cas de les associacions benicarlandes Riu-Surrach-Aiguadoliva i Sanadorlí a la revisió PGOU.

El PSPV-PSOE proposa un model urbanístic diferenciat, encara que alguns dels seus municipis -Torreblanca, Moncofa, Almenara...- aposten per un important creixement urbanístic. El model socialista es basa en un creixement urbanístic amb límits; com a referència, 20 habitatges per cada mil habitants i any que per a Benicarló en serien uns 500 anuals. Defensen un urbanisme dissenyat pels poders públics: no es podrà requalificar sòl si no es revisa el PGOU i aquest s'ajustarà als Plans d'Acció Territorial. S'està pels habitatges a preus assequibles: un terç dels habitatges de tots els PAIs seran de preu limitat

(VPO). Dictaminen un aprofitament públic d'un 10% dels beneficis generats pels projectes urbanístics (plusvàlues).

Esquerra Unida defensa un urbanisme compacte i no un model residencial dispers amb urbanitzacions allunyades del casc urbà. Vol ciutats més habitables amb més espais verds, de vianants i dotacionals. S'està per una moratòria urbanística en el litoral mentre no es desenvolupi el Pla d'Acció Territorial pertinent.

El Bloc defensa un urbanisme de consens entre l'administració pública, els propietaris i les empreses immobiliàries que garanteixi els drets del xicotet propietari. S'està per un urbanisme racional o sostenible que tinga en compte els

recursos necessaris, el impactes o residus produïts i la preservació d'espais naturals u agrícoles valuosos. Quant a les ciutats, també està pel model compacte. També recolza una moratòria urbanística fins no es consensue una nova legislació.

Unes 100 associacions valencians -sobretot de les comarques centrals- s'han adherit al Manifest "Compromís pel Territori". Les agressions al medi ambient, paisatge, patrimoni cultural i l'especulació del sòl i aigua per un sistema econòmic basat en la construcció residencial i turística i en contra de sectors com la indústria o l'agricultura, han conscienciat molts col·lectius valencians que duïen les seves lluites particulars. El transvasament del Xúquer, la destrucció de l'horta valenciana, els camps de golf i les macrurbanitzacions són projectes que responen a la mateixa causa, a un model urbanístic residencial i turístic determinat. Col·lectius ciutadans com Xúquer Viu, Per l'Horta, Salvem Porxinos i molts més han unificat la seua protesta amb el compromís corresponsable de la defensa del territori i de la demanda de vies efectives de participació ciutadana en les actuacions que afecten al país. En conseqüència, "Compromís pel Territori" exigeix a l'administració pública la moratòria urbanística fins no s'aprovi una nova normativa legal elaborada amb participació ciutadana, precedida d'un ampli debat social que delimiti un nou model territorial, social, econòmic i energètic. Qualsevol col·lectiu o persona que vulgui adherir-se al manifest pot fer-ho "online" a la web www.compromispelterritori.org.

Hi ha ciutadans que lluiten pel territori de tots encara que Canal 9 i altres mitjans ho vulguin amagar. El dissabte 25 de març, unes 5000 persones cridaven a València "Som un País no un PAI" però per a Canal 9 n'erren tan sols un centenar. Segons els seus eslògans "cal aturar la destrucció per pensar el País que volem" i hem de construir una manera diferent de concebre i usar el territori, una "nova cultura del territori".

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 523

text EL LECTOR

He de confessar-li que a mi les qüestions aquestes dels pressupostos i de la perra en general em solen superar. La meua modesta economia no em permet fer càlculs amb més de dos zeros i es per això que quan sento parlar de quantitats importants de diners solc passar la pàgina perquè no m'assabento de res. Ja li dic, si fins i tot en el nostre Ajuntament parlen d'euros com si parlaren de bufos. Buf! No puc, no puc. Ara bé aquesta setmana he vist que a la seua revista no es parlava exactament de milions sinó de modestos percentatges reivindicats pels funcionaris municipals. He llegit el reportatge del tema de la setmana i ho he comprés tot. Sí, sí, parlaven d'economia i ho he comprés tot. La meua autoestima ha pujat uns quants enters de comprovar-me capaç d'haver sabut desxifrar tot el que s'hi explicava. Però, ah amiga meua, quan he arribat a l'editorial per abundar una mica més en la cosa crematística ja m'he perdut. He cregut entrellucar que el seu editorialista percep una certa manca de sintonia entre alguns membres dels partits polítics que han vist impugnats els seus pressupostos i alguns membres dels sindicats impugnadors que al mateix temps són membres dels partits que han vist impugnats els seus pressupostos. No sé si m'explico. Dedueixo que volen donar a entendre una certa mala maror entre no sé ben bé qui, que és possible que hi haja allò que s'anomenen faccions en les associacions polítiques locals. No ho sé vaja, em penso que m'estic embolicant, veritat? No si ja li deia jo que quan em poso a parlar d'economia em perdo...

A la pàgina quatre s'albira la

gran solució per a les riuades del Barranquet: el canalitzaran. Li recomano, senyora Garcia, que es torne a llegir els documentats articles del seu col·laborador Pere Bausà respecte a aquest model d'infraestructures que l'Administració ven com a panacea per solucionar les nostres catàstrofes naturals domèstiques. Per cert, aquesta setmana m'he acabat d'empapar ben bé de la història aquesta del model valencià d'urbanisme. Model de pandeleta, ridiculitzat a Europa i a la tele dels socialistes (no?) i meravillosament retratat des de ja fa dies per Ferran Torrent a la novel·la *Espècies protegides*. No sé si el senyor Bausà se l'haurà llegida, però li la recomano no només per l'habitual bona estona que garanteix l'autor de Sedaví sinó també perquè puga comprovar que realment som, en general, de sainet. Per cert, degeuera anar molta gent a la manifestació de la "moratòria urbanística"? De segur que no hi va haver el ball de xifres de la concentració madrilenya. En fi.

Me n'alegro que José Joaquín Bautista Jaro siga el pregoner de falles. És un xicot molt ficat en aquesta temàtica i segur que no decebrà l'auditori. Però mire, segueixo escandalitzat amb això de les falles. S'amenaça que al MUCBE es farà l'exposició d'un ninot o una cosa semblant. Penso en els pobres frares que van imaginar el seu convent com un lloc de recolliment i reflexió, si alçaren el cap i pogueren veure aquelles

parets amb estàtues de cartró de vegades de dubtosa moralitat, de ben segur que s'escandalitzarien. Suposo que els de la Junta Local Fallera deuen ser conscients que en algun moment aquell espai va ser un recinte sagrat i, si convé, posaran alguna tela per tapar algun pit a l'aire o algun serení descobert. Qui viu en veu, ja ho diuen els vells.

I tornem amb la llengua. Tres pesos pesants de la seua revista molt assenyadament tornen a parlar de la dramàtica situació de minorització lingüística que pateix el valencià al nostre Benicarló. Tant Xavi Burriel com Joan Heras i el benvolgut Robes malbaraten el seu enginy en un tema tan absolutament decidit com aquest. No hem d'anar amb embuts, cada dia es parla menys valencià al carrer, les nostres autoritats se n'han encarregat durant dècades (les actuals també, amb el mateix entusiasme) a procurar que la nostra no siga una llengua necessària per viure i condemnar-la així a mort. No hi ha res a pelar.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Ja ho he comentat en alguna ocasió. Suposo que no hi haurà molts seguidors del futbol sala ni del bàsquet local que es compren **La Veu de Benicarló** (no hi haurà seguidors de res que es compren **La Veu de Benicarló** segurament), però si n'hi ha algun, pobret meu, no se'n pot refiar perquè les cròniques apareixen i desapareixen sense seguir cap línia coherent.

Qui és el cap de la secció d'esports? Hi ha cap de la secció d'esports? Hi ha cap d'alguna cosa en aqueixa casa? I Tolito que s'ha fet, a veure, això, què se n'ha fet, de Tolito?

Bailes de Salón

Te gustaria aprender a bailar sin moverte de tu casa?

José Luis, te enseña

Tel.: 676 290 626

Breus i novetats editorials

text SUSANNA ANGLÉS

Es presenta el llibre *Escriure el País*

Editorial BROSQUIL, amb la col·laboració de la Llibreria 80 Mundos, presentà, aquest passat 1 de març, el llibre, de caire testimonial, *ESCRIURE EL PAÍS*. To això gràcies a unes grans plomes amb la nostra llengua, com són: Josep Lozano, Àngels Moreno, Joaquim González-Caturla, Manel Garcia i Grau, Bernat Capó, Martí Domínguez e Isabel-Clara Simó

El llibre és un conjunt de relats de ficció creats per escriptors i escriptores valencians que, a partir d'un espai concret, la seua comarca, donen una visió particular de la realitat contemporània del nostre país. Els set textos van formar part del I Cicle *Escriure el País*, organitzat per la Seu Universitària d'Alacant entre l'octubre del 2004 i el maig del 2005.

Torna "El desert dels tàrtars" en la nostra llengua.

Des de Grup 62, editorial Empúries, ens ha aprofitat a les llibreries una de les obres mestres de la literatura universal amb *El desert dels tàrtars* des de la ploma de Dino Buzzati.

Editorial Empúries ha volgut recuperar del catàleg aquesta obra mestra, que va publicar per primer cop en català l'any 1994, ja que es tracta d'una de les millors faules anti-bel·licistes de la història de la literatura. En l'edició que ara publiquem s'ha

reproduït, per la portada, la il·lustració que el mateix Buzzati va dibuixar per l'edició original.

Qui era Dino Buzzati?

És un dels grans escriptors italians del segle XX. Llicenciat en Dret va mostrar, de ben jove, un marcat interès per la poe-

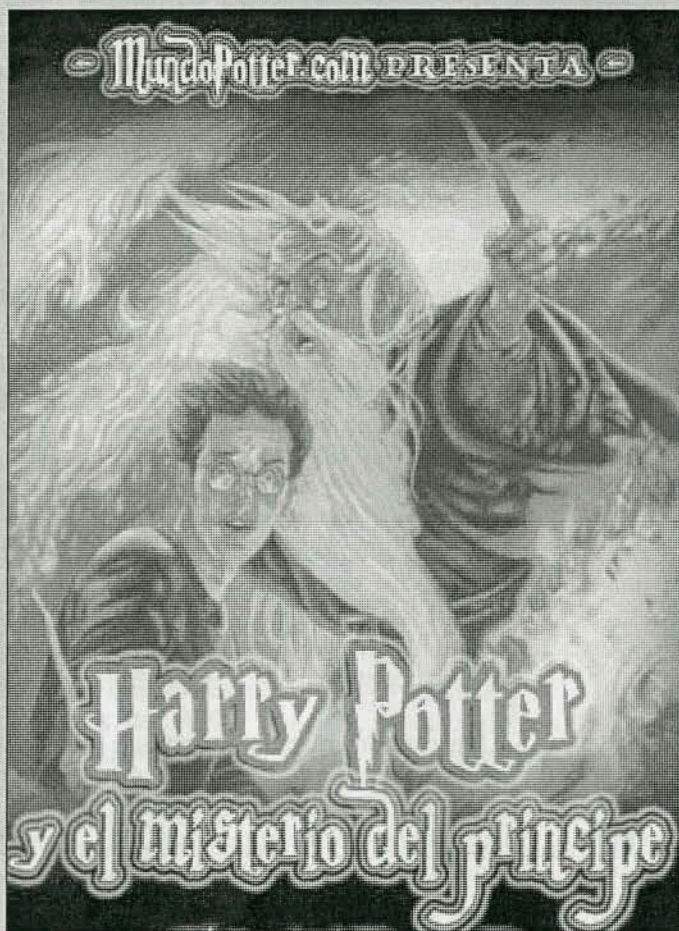
El desert dels Tàrtars. És una de les novel·les més importants del segle XX. Publicada durant l'eufòria bel·licista de la Itàlia de Mussolini, aquesta faula antimilitarista narra la història de Giovanni Drogo, un oficial destinat a una fortalesa antiga i mig abandonada sobre la qual penja

una amenaça imprecisa però intensa d'un atac imminent. Allà, entre uns murs que imposen una atmosfera inquietant, inhòspita i sinistra, Drogo esperarà, durant trenta anys, que s'acompleixi aquesta amenaça. La profunditat de les reflexions sobre la solitud, la llibertat, la frustració i la mort, així com les magistrals descripcions d'ambients i paisatges, han convertit *El desert dels Tàrtars* en un clàssic contemporani absolutament imprescindible

Èxit de vendes històric en els primers dies del llançament *Harry Potter*

Editorial Empúries estima que la venda del 6è volum de la sèrie *Harry Potter* ha estat la més ràpida de tota la història i calcula que en

els 5 primers dies, les vendes han superat el 50% de la tirada inicial de 100.000 exemplars. Aquests dies hem detectat en les llibreries d'arreu de Catalunya més cues i aglomeracions que en els volums anteriors.

sia i la música, passions que l'acompanyarien tota la vida i que el van empènyer a publicar, l'any 1933, la seva primera novel·la, *Barnabo delle montagne*, que va resultar ser tot un èxit. *El desert dels Tàrtars*, que s'ha convertit en un dels clàssics imprescindibles del segle XX i és, sens dubte, la seva obra mestra, va situar-lo entre els autors internacionals de primera fila.

Saber un poc més de l'obra:

Necessària victòria del BFS

text REDACCIÓ

4 BENICARLO/GRUP POBLET - 2 DKV SARAGOSSA

El Benicarló/Grup Poblet va aconseguir una merescuda victòria davant el DKV Saragossa en un partit on el joc local va millorar pel que fa a altres partits, sobretot en la segona meitat, davant un Saragossa que mai va donar el partit per perdut.

El partit va ser intens des del primer minut ja que els dos equips van saltar a la pista amb la intenció d'aconseguir la victòria. Va ser Càceres qui va poder obrir el marcador, però en dues ocasions Arturo va conjurar el perill. Un minut més tard Crispi assolía obrir el marcador després de rematar una passada de César Paulo.

No obstant això el partit seguia obert i el Saragossa va aprofitar una falta per a empatar amb fort tir de Santi. AL contrari que en altres partits els benicarlandos no es van venir baix i ajudats per l'afició els jugadors van seguir atacant amb moltes ganes. En la represa vam veure al Benicarló de les grans ocasions, ja que van tornar a estar molt ficats en el partit, sobretot en defensa.

C.H.Indret 18 - C.H.Port Sagunt 22

text C.H. INDRET

INFANTIL MASCULÍ

Partit molt igualat entre els menuts de dos clubs que treballem la base. En un principi pareixia que seria un partit molt més fàcil per als benicarlandos ja que els valencians són els colistes de la categoria infantil. Per sort, es nota el bon treball que estan realitzant els nostres companys de Puerto Sagunto, ja que en la primera volta l'equip cadufero els va guanyar per uns 15 gols de diferència. Aquesta volta fins els darrers 10 minuts de partit va destacar el gran equilibri entre els dos equips.

Cal destacar per part de l'Indret la gran actuació del porter Juanma Castro que amb les seues parades va contribuir a la victòria del seu equip. També volem felicitar el gran treball de la resta de l'equip tant en defensa com en atac. Tot aquest treball en equip ha permès que jugadors com Rubén i Fran hagin marcat més de la meitat dels gols de l'Indret.

Cal tenir en compte que l'equip saguntí té en les seues files 2 jugadors que estan en el centre de rendiment de Cheste. Es una llàstima que en aquest cas no tinguem les mateixes avantatges que els clubs que

están prop de la capital ja que en el nostre Club també hi han xiquets i xiquetes amb un gran potencial per poder gaudir de classes de perfeccionament i tenir la possibilitat de disputar partits amb les diferents seleccions (el mateix problema tenen els altres clubs esportius de la nostra ciutat).

Per part de l'Indret van jugar Juanma en la porteria, Rubén Costante (10), Manu (3), Adrián (1), Fran (8), Alexis, Rubén Vicente (1), Joel, Bilal (5), Ernesto i Francisco.

Ajornat el partit contra l'Alcora

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge. Tres i mitja de la tarde. Els sucus gàstrics pretenen digerir el parell de potes de porc, la pilota de carnaval i el sensacional plat de fesols amb xoriç i botifarra que fins fa una estona ocupaven un lloc privilegiat als plats de la vaixel·la del casament. Aquestes menges mereixien alguna cosa millor que els plats de duralex que no hi ha manera de canviar. En acabar de dinar, em vaig asseure al sofà de casa per tal de gaudir d'una merescuda estona de descans, ja que la persistent pluja i el mal temps convidaven a fer-ho. Just en el moment que tota la sang del meu cos se n'anava cap als capil·lars de la panxa per mirar d'escampar per tot el cos les tones i tones de colesterol dolent que havien envaït el meu organisme, al mateix temps que el cervell entrava en una fase d'ensopiment per la manca de reg sanguini, un estrident so va entrar a la meua vida i va transtornar el meu cicle vital i el curs savi de la natura. Mentre queia l'aigua a bots i barrals, una veu des de l'altre costat de l'aparell telefònic em recordava que a les quatre i mitja jugava el Benicarló, i que no estava disposat a aguantar una setmana més una crònica fictícia. "Segurament l'hauran suspès", vaig sostenir amb un filet de veu digne del condemnat sense remei al garrot vil. "Si l'han suspès, que no t'ho haja de dir ningú" va proferir des de l'altre costat de l'enrevessat fil que sortia del meu aparell l'ogre que m'acoquinava sense pietat. Una vegada més, el tirà explotador, màxim violador dels drets humans i divins que mai s'haja conegut, va aconseguir fer un cop de timó a la meua vida, i em va enviar al Municipal de la Carxofa per tal

d'esbrinar què passava amb el partit. Una vegada aturats tots els mecanismes de la digestió que la natura havia posat en marxa al meu cos, i amb unes notables ganes de tornar al món exterior allò que amb tan de gust havia acollit el meu estómac, em vaig dirigir cap al meu utilitari per tal de donar satisfacció als deliris tirànics de l'amo de l'empresa que fa

En acabar de dinar em vaig asseure al sofà de casa per tal de gaudir d'una merescuda estona de descans

que aquestes fulles estiguen ara mateix a les seues mans.

Per sort el cotxe va engegar a la primera, així que vaig posar proa cap a ponent. La pluja gairebé no deixava veure més enllà d'una desena de metres per davant del vehicle que em portava. Pel camí em va semblar que una fatal coincidència entre el cautxú de les rodes, una excessiva quantitat d'aigua, un carrer mal aplanat, una escassa distància a la zona de vianants, un parell de lleis de la termodinàmica, la llei de la gravetat i el temps, tots plegats, van fer que un desconegut (no el vaig veure) es posara a cridar no sé quines paraules clarament malsonants perquè eixe líquid que volen els del Pp per a regar

campes de golf es va escampar generosament per la persona del desconegut en qüestió. Una vegada passat el pont de la general (que no estava tallat) vaig vore un amb paraigües que anava a peu en direcció al camp de futbol. "Un altre pringat, aficionat al futbol que se'n va a veure el seu equip encara que li coste una pulmonia", vaig pensar sense dubtar. Però una vegada em vaig posar a la seua alçada, amb molta precaució per no repetir l'escena anterior, vaig descobrir que es tractava d'un magribí que es veu que se n'anava a fer un tomb.

Per suposat, en arribar al Municipal de la Carxofa, només hi havia quatre cotxes. El preparador físic del CDB em va confirmar que el partit s'havia suspès i que segurament es jugaria la setmana que ve entre setmana. També em va contar que encara no s'havia presentat l'encarregat de portar la roba dels jugadors, i que si l'àrbitre hagués decidit que el partit s'havia de jugar, la cosa hauria anat ben justa de temps. Total, que tant de romanç per a res, mitja tarde perduda i, en arribar a casa, la pel·lícula començada, els xiquets que encara no havien fet els deures, i no sé quina mena de comitiva de vestits deslligats i música d'un altre continent que havien de fer no sé a quin poble, que s'havia suspès gràcies a la generosa pluja omplia carrers i ambient.

El proper diumenge el CDB es juga els tres punts davant el Borriol, que es troba a sis punts i un parell de llocs a la classificació. Esperem una victòria? Tot això serà el dia de la ressaca d'un dissabte marcat per alguns esdeveniments que fan que el nostre poble siga cada dia més semblant a una paella mixta.

Autonòmic d'hivern G4 a Alacant

text C.NATACIÓ BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló es va desplaçar este passat cap de setmana 25 i 26 de febrer al Campionat Autonòmic d'Hivern G-4 disputat en la piscina "Monte Tossal" d'Alacant. A esta competició van acudir un total de 27 equips de la Comunitat Valenciana amb un total de 179 nadadors dels quals (4) Miguel, Marc, Marcos i David van representar al Club Natació Benicarló i que amb els seus excel·lents cronos van aconseguir la 4t posició en el rànquing per equips, per davant de Clubs amb un nombre més gran de nadadors participant en la competició com van ser l'Elx, Aquàtic, Castàlia Castelló o Vinaròs.

Una participació que va deixar satisfets als integrants del grup benicarló amb un còmput total de (2) medalles de plata i (1) medalla de bronze per a Miguel Piñana i, (1) medalla de bronze, amb mínima nacional inclosa, per a Marc Fresquet, millorant les marques personals, Marcos Fuente i David Marques i una molt bona classificació en els relleus que deixava molt satisfeta l'entrenadora Lucía Vicente, aconseguint novament un dels objectius marcats per a esta

temporada.

Femení G-3

Susana del Olmo va tornar a marcar diferències amb el 2n lloc en els 200 m estils 2:34.96 i el 2n lloc en els 100 m lliures 1:03.08 ambos cronos amb mínima nacional amb el que ja sumen (7) mínimes nacionals d'esta jove nadadora i també Paula Saura que amb un 3r lloc en els 200 m estils 2:40.26 va obtindre mínima autonòmica.

Masculí G-3

Ferran Remolina va aconseguir un 2n lloc en 200 m estils 2:31.14 i un 3r lloc en 100 m lliures 1:03.93, amb mínima autonòmica inclosa. La bona progressió durant tota la tem-

porada d'Agustín Parra (5é) i José Antonio Adell (11é) en els 200 m estils va deixar també mínimes autonòmiques.

Ja en les proves de relleus, CN Benicarló (A) Masculí amb Rubén Constante, Ferran Remolina, Agustín Parra i Lluç Año i el CN Benicarló (A) Femení amb Janina Rodríguez, Susana del Olmo, Paula Saura i Andrea Fuentes van obtindre en les respectives carreres de 4 x 100 m estils uns merescuts 3r llocs, donant una gran alegria a l'afecció que participava activament des de les grades. Genial

Jocs esportius municipals

text C.A.BAIX MAESTRAT

El passat diumenge 26 de febrer el mal temps va espallar la 3ª Jornada del Jocs Esportius Municipals que el Club d'Atletisme Baix Maestrat havia organitzat per les categories Benjamí-aleví-Infantil-Cadet-Juvenil. De totes les proves preparades, sols es va poder realitzar les següents i amb una mínima participació d'atletes:

50MLL amb Laura Esteban en 1ª posició seguida de Mar Melet i Rosa Delshorts. En 60MLL 1ª Ghizlan

Barohu seguida Katia Martínez. En

el 80 MLL 1ª Jessica Lores seguida de Mar Estevan i 3ª Carmen Melet 100MLL 1ª Cristina Ferrando, 2ª Joussef Barohu i 3ª Maikel Requena. En xics 1r. Miguel Gómez 2n Francisco Bellifnes i 3r. Iván Montero.

Javelina: Jessica Lores 8'82mts, Carmen Melet 11'50mts, David León Joussef Barohu 19'29mts i Francisco Ferrer 15'35mts. Cristina Ferrando 12'41m Adrián Castillo 19'51, Guillem Esteller 12'68, Ivna Montero 31'10 mts, Francisco García 27'34mts i Elisabet Delshorts.

La foto

REDACCIÓ

La Veu de Benicarló desitja obrir una finestra al món per a aquelles fotografies que els nostres lectors consideren interessants per algun motiu: per la seua creativitat, bellesa, impacte, informació o estranyesa entre d'altres.

A la secció de la foto hi cabran

viatges, excursions, experiències... És una secció que faran els nostres lectors amb les seues càmeres tan sols enviant-nos un correu electrònic a laveubenicarlo@terra.es fent una breu descripció del seu autor, càmera i localització. El Consell de Redacció de **La Veu** estimarà la periodicitat de la publi-

cació de les fotografies.

La fotografia que es publica avui és feta per Jordi Maura, membre del mateix Consell de Redacció d'aquest setmanari. Va ser presa dimarts al matí amb una Canon EOS-300D i un objectiu Tamron 18-200 des de dins un cotxe en moviment.

Des del camí d'Ulldecona es podien veure perfectament les muntanyes nevades al fons i Cervera, amés d'un treballador fent feines al camp a baixes temperatures. L'hem considerat interessant de publicar i amb aquesta fotografia declarem inaugurada una nova secció.

Recorda:

laveubenicarlo@terra.es

